

28 lipca – wspomnienie św. Szarbela

10 faktów z życia św. Szarbela, których nie znamy!

1. Charbel czy Szarbel?

W Polsce funkcjonują dwie formy zapisu imienia słynnego mnicha. Przez długi czas popularna była forma „Charbel”. W listopadzie 2017 r. Komisja Konferencji Episkopatu Polski ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów zasięgnęła opinii arabistów oraz Zespołu Języka Religijnego Rady Języka Polskiego PAN. Ustalono, że właściwszy dla języka polskiego jest zapis „Szarbel”, a nie francuska forma „Charbel”.

2. Pastuszek – czciciel Maryi

Św. Szarbel był bardzo maryjnym świętym. Będąc jeszcze małym chłopcem ze szczególną radością obchodził maryjne uroczystości, nazywając Maryję „Naszą Panią Libanu” oraz „Naszą Panią Świątła”. Jako dziecko gdy wypasał owce, w jednej z grot umieścił obraz Maryi. Lubił tam przebywać i odmawiać różaniec. Koledzy nazwali to miejsce „grota święta”.

3. Cud lampy, czyli przemiana wody w olej

Pewnego razu Szarbel poprosił dwóch młodszych braci, żeby przynieśli mu lampę napełnioną oliwą. Ci dla żartu zamiast oliwy nalali wody. Okazało się, że lampa bez problemu świeciła. Przełożony dowiedział się o tym i czynił wyrzuty Szarbelowi, że zużywa olej, który był oszczędzany dla celów liturgicznych, wtedy w Libanie był kryzys. Szarbel pokornie przeprosił, bo nie wiedział, że taki zakaz istnieje, gdyż wówczas pracował w polu. Później to wydarzenie nazwano cudem lampy.

4. Przepis na świętość

Szarbel w swojej pustelni przez 23 lata mieszkał w bardzo małej celi. Znajdowały się tam jedynie najpotrzebniejsze przedmioty. Jadł skromny posiłek tylko raz dziennie o 14:00. Spał maksymalnie 5 godzin, zgodnie z konstytucjami pustelników.

5. W Wigilię prosto do nieba

16 grudnia 1898 r. św. Szarbela doznał udaru mózgu podczas Mszy św., gdy wypowiadał słowa „Ojcze prawdy. Oto Twój Syn - ofiara, aby Cię uwielbić. Przyjmij tę ofiarę”. Przy konającym kilka dni mnichu czuwali współbracia. Nie mogli wytrzymać przeraźliwego grudniowego zimna i dziwili się, że Szarbela spędził

w takiej celi 23 lata. Mnich zmarł 24 grudnia 1898 r.

6. Olej św. Szarbela - co to takiego?

Po pogrzebie Szarbela jego grób emanował nadnaturalnym światłem. Ciało nie posiadało oznak rozkładu, a nadto wydobywała się z niego dziwna ciecz o przyjemnym zapachu, która wyciekała nawet z nowego sarkofagu, gdzie przeniesiono ciało. Olej ma cudowne właściwości.

7. Cuda, cuda, cuda

Św. Szarbela znany jest z licznych cudów. Jednym z nich jest przypadek pani Barbary, która przez siedem lat miała poważne trudności z wychodzeniem z domu ze względu na napady lęku. Przełamała strach i udała się do grobu świętego w Libanie. Tam została trwale uzdrowiona, a jej świadectwo zapisano w księdze uzdrowień w klasztorze w Annaja. Jednak według św. Szarbela i mnichów największym cudem jest Eucharystia. Szarbela uznawany jest za wzór kapłanów.

8. Pojawił się na zdjęciu 52 lata po śmierci

W 1950 r. kilku mnichów odwiedziło pustelnię św. Szarbela, gdzie przez lata przebywał, i postanowili zrobić sobie zdjęcie. Ku ich wielkiemu zaskoczeniu na zdjęciu widoczny był także nieżyjący od 52 lat św. Szarbela. Dzięki temu wydarzeniu mamy wizerunek mnicha. Co ciekawe, synod patriarchalny na podstawie wizerunku św. mnicha właśnie z tej fotografii zatwierdził jedyne ikony, których można używać w czasie liturgii.

9. „Liban” w Polsce

W Polsce istnieje miejsce nazywane „polskim Libanem”. To pustelnia w Nowym Belęcinie w województwie wielkopolskim. Jak podkreślają twórcy miejsca, zostało ono poświęcone 15 maja 2015 r. przez o. Szarbela Beiroutchy, kustosa grobu św. Szarbela w Annaja z błogostawieństwem metropolity poznańskiego abp. Stanisława Gądeckiego. Można tam pojechać, by pomodlić się i oderwać od codziennych spraw.

10. Kobiety mają pierwszeństwo

Wspomnienie św. Szarbela jest obchodzone w Kościele powszechnym 24 lipca, w Polsce 28 lipca. Skąd taka różnica? 24 lipca jest w Polsce obchodzone wspomnienie św. Kingi, dlatego świętego mnicha z Libanu czcimy 28 lipca.